

המיצרים לא הצליחו לעשות לי כלום - אבל המשטרה שברה אותי וכמעט הוציאה לי עין במרחף העינויים שלה!

זוהי טענתו המזעזעת של חייל שבא העירה לחופשה מסיני

הומין אותנו לטיפול חוזר למחרת בבוקר. בחמש בבוקר הגענו לבית המעצר באבר-כביר. בבוקר לא לקחו אותנו לרופא - למרות שכל הזמן ביקשתי רופא, כי העין כאבה לי נורא. אבל הם לא עשו כלום. ב-12 בעריים נתנו לנו פקודת שיחרור ושיחררו

יוביטוב ברחיים הגיע לעיר הגדולה ישר מסיני. זה היה בשבוע שעבר. לאחר חודשים מספר כסיני, שם הוא עושה את שירותו הסדיר, קיבל יוביטוב כמה ימי חופשה. הוא בא לבית-הוריו בשכונת-התק"ו עם תוכניות מוגדרות: שינה וביילוי.

תוכניותיו הוגשמו - אף מעבר למצופה. כי מלבד לישון ולהתבדר, זכה החייל בחופי-שה גם לחוספת מפתיעה לתוכניות המקוריות - תוספת שכללה מכות-דצה מידי שוט-רים, וביוליליה בתחנת-מעצר.

סיפר יוביטוב, כשהוא חבוש וחבול כולו, לכתבת העולם הזה:

"במוצאי-שבת האחרון יצאנו לבלות ב-דיסקוטק קליידוסקופ. ברחוב יצחק שדה. היינו אני, החבר שלי יגאל ברזילי, שהוא בן 17, ושתי בנות.

איזה חצי שעה בדרך אחרי שהגענו, ראינו התקהלות. ניגשנו לראות מה העניין. נים. ראינו שיש שם משחקי-קוביה. עמדנו בצד והסתכלנו בשקט. פיתאום, כמו שאנחנו נו עומדים - אני רואה את יגאל נופל כמו מת."

"חשבתי שגפל עלי הר, נטל לידיו יגאל את המשך-הטיפול. אלה היו שני שוטרים, בריונים נוראים. הם תפסו אותי בידים וכופפו לי אותם. אחרי-כך נתנו לי ראטייה. וסחבו אותי לרחוב. הם אמרו ששם זה מקום-המיפגש עם הניידת.

סימני המכות כך נראו יוביטוב ברחיים וחברו הצעיר (17) יגאל ברזילי לאחר ששחררו מהמעצר. הצילום נעשה במשרדו של עורך-דין ישעיהו לויט. לא מופיעים בתצלום: סימני-המכות בחלקי-גופם האחרים.

במשטרה

מכות

ומצד עוד כ-15-20 מחבריהם, שהתקהלו וניסו לסכל את המעצר. באותו זמן נקלעו למקום עוד שלושה שוטרים ממשטרת תל-אביב. תוך נסיון ל-חלץ את השוטר המותקף, נפגע אחד השוטרים בראשו מאבן ונזקק לטיפול רפואי. תוך נסיון להתגבר על התנגדותם של ה-חשודים למעצרים, וכדי להכניסם לניידת, נפגעו גם שני המתלוננים. לאחר שהובאו לגפה הצפונית, התלונן אחד הצעירים בפני החוקר כי נפגע בפניו. לפיכך הוגשה לו עזרה רפואית על-ידי רופא. במקביל לכך, מונה גם קצין לבדיקת ה-תלונה האמורה, והיא תיחקר ביסודיות. ב-מיקרים כגון אלה תהיה ההתייחסות למת-לונן בדיוק כמו לכל אורח - אף אם יסתבר כי הוא מוכר למשטרה מעברו. לכש-תסתיים הבדיקה, יועברו המימצאים למפקד משטרת מחוז תל-אביב.

החמור שנגרם לשני הצעירים כתוצאה מן המכות. בשכונת-התקווה, בבית קטן שהוא מוקף גינה מטופחת, גילתה כתבת העולם הזה את אמו של יוביטוב, כשעיניה אדומות מבכי: "הילד בא לחופשה לכמה ימים, קוננה האם. עומדים להעביר אותו ביום שני מהנגב לסואץ. כשיצא במוצאי-שבת, הוא ביקש שבע לירות כדי ללכת לדיסקו-טק. אנחנו אנשים עניים. רק אני עובדת, אבא שלו לא עובד כבר שנה, אחרי שנפצע בתאונה קשה. אספנו בכל המשפחה חמש לירות מאבא, ושתי לירות מאחותו שעובדת בתור ספרית, ונתנו לו. הוא הלך לבלות את החופשה שלו - ותראי איך הוא חזר. למה עשו לו את זה? הרי הם עשו לו יותר גרוע מאשר לאל-פאח."

לאיזה עבר התכוון דובר המשטרה? ליוסיטוב ילינאל יש, מסתבר, עבירות קודמות. יגאל הועמד למשפט על גניבה, קטטה, וניהול משחקים אסורים. יוביטוב, לפני התגייסותו לצה"ל, הורשע באשמת שוטטות ותקיפת שוטרים. והשאלה היא, במידה ואכן נכונה גירסתם של שני הצעירים שהוכו: האם ייתכן להרשות מצב שבו יותקפו אנשים על לא עוול בכפם, רק בגלל שהם מוכרים למשטרה? אם לא נכונה גירסתם, וסיפורם של ה-משטרה הוא האמת הצרופה - נשאלת שא-לה אחרת: האם היו יוביטוב ויגאל, שניהם בחורים צעירים ונמוכים, שכנה כה רצינית לשוטרים - עד שהיה צורך לבעוט ולחבוט בהם לילה שלם?

במדים יוביטוב כחייל צה"ל. לוא ייתכן שהיה ניצל מוהמכות של השוטרים. אותו - מבלי להביא אותו בפני שופט. "מייד אחרי שהשתחררנו, הלכנו לעורך-דין. אנחנו לא עשינו שום דבר רע. לא מספיק שהיכו אותנו - עוד רוצים להעמיד אותנו למשפט. אנחנו גניש תלונה נגד ה-משטרה ונבקש לבטל את המשפט."

עורך-הדין אליו פנו השניים, ישעיהו לויט, פתח בפעולה נמרצת. הוא שלח מייד מכתב למפקד משטרת תל-אביב, ניצב יהודה פראג, תבע בו להקים ועדת-חקירה ולהעמיד למש-פט את האשמים. במשפט זה מתעתד לויט להציג תעודות רפואיות שיוכיחו את הנזק

"וכל הזמן הם הכניסו לי מכות ובעטו בי בכל חלקי-גופי."

"יצאתי לראות מה קורה עם יגאל, חזר ונכנס לשיחה יוביטוב. "שאלתי את השוטר רים למה הם מרביצים לו. במקום לענות לי נתן לי השוטר בעיטה. אחרי-כך המשכו להכות אותי ואמרו לי שגם אני עצור."

ל בסוף הגיעה הניידת. העלו או-טונו, או יותר נכון דחפו אותו עד שעלינו. גם בניידת הם המשיכו לבעוט בנו בעיניים ובראש. אני צעקתי כל הזמן: העיני! העיני! אני חייל בחופשה, עיבוב אותי אבל לא שמו לב לזה והמשיכו להרביץ. עד שהביאו אותנו למשטרה, לגפה הצפונית. הביאו אותנו לפתח של מרתף-המעצרים. שם הרביצו לכל אחד מאיתנו בעיטה חזקה כל-יך, שהתגלגלנו למטה מכל המדרגות. במרתף המשיכו והתנהגו איתנו יותר גרוע מאשר עם הפתח. בעטו והיכו בלי הפסק. אחרי שעה וחצי של עינויים, לקחו אר-תנו לחקירה. סיפרנו לסמל-החוקר את כל הסיפור, והוא הוציא נגדנו פקודת-מעצר ל-48 שעות. הוא הסתכל על העיניים שלנו. העין שלי יגאל - בקושי כבר ראו אותה. היא הייתה כחולה ונפוחה כמו כדור. מהעין שלי ירדו כל הזמן דמעות ודם. הוא נתן הוראה שביבאו אותנו לאי-כילוב לטיפול, ורק אחרי זה לאבד-כביר.

לקחו אותנו לאי-כילוב. הרופא נתן לנו מייד זריקות ואחר-כך חבשו לנו את העיניים ויצו לשלוח אותנו לצילום-רנטגן. אבל הסמל שהיה אמר שלא צריך. הרופא